

Pioneer
joondub
lahingu- ja
töökangelaste
järgi.

KELLEKS TAHAN SAADA

Kolmanda b klassi oktoobrilapsed said ülesande kirjutada meile sellest, kelleks nad tahavad saada. «See on raske küsimus ja pean mõtlema. Väiksena tahtsin ma kõiki ameteid õppida. Tahtsin saada autojuhiks, tule-
tõrjajaks, pagariks ja lenduriks. Nüüd ma enam nii ei mõtle. Kõige rohkem meeldib mulle arsti elukutse. Minu ema on meditsiiniõde ja ma käin tihti tema juures. Tahaksin olla hea ja tark lastearst, kes kõik haiged lapsed terveks ravib,» kirjutab Igor. Kristin päris kindlalt veel ei tea, kelleks tahab saada. Talle meeldib aga õpetaja elukutse. Kristin arutleb nii: «Õpetaja

olla pole lihtne. Ei ole kerge halbu poisse korrale kutsuda ja laisku virkadeks virgutada. Suur on aga rõõm, kui saad lapsi abistada. Õpetaja avab lastele teadmiste laeka ja annab neile eluteele kaasa palju tarkust.»

Tööl on just nii nagu arvavad Igor ja Kristin. See päev, kui suudad teha rohkem teiste heaks, on kordaläinud tööpäev. Meelist huvitab kõik see, mis puudutab elektrit ja mootoreid.

«Elektriku elukutse on väga ohtlik, aga ka väga vajalik. Ilma elektrita ei oleks elamine tänapäeval üldse mõeldav,» kirjutab ta. Paljud inimesed on valinud elukutse teades, et just sel erialal vajatakse teda. Ja mis seal salata. Ka oma lemmikalal tuleb nii mõnigi kord teha seda, mis on vajalikum, aga mitte seda, mida ise parasjagu tahame.

«Kui ma ükskord suureks saan, siis õpin arhitektiks. See on tore ja huvitav töö. Projekteerin uusi, suuri ning mugavaid elamuid, kauplusi ja tehaseid,» mõtleb oma tulevases elukutsest Peeter. Ka see on tähtis, et meie töö oleks huvitav. Tööd, mis inimest huvitab, teeb ta alati hoole ja armastusega. Arvame aga, et kõik tööd on omamoodi huvitavad. Oleneb see ju eelkõige meist endast.

Indreku isa on laevamehaanik. Ka Indrek tahab saada meremeheks. Ja mitte lihtsalt meremeheks, vaid laevakapteniks. Ta teab, et selleks tuleb palju ja hästi õppida.

Nii nagu Igorile, Kristinile ja Indrekule, on paljudele teistelegi olnud eeskujuks vanemad, õpetajad, kasvatajad. Elukutseid on palju. Kõik nad on vajalikud ja huvitavad. Aga kas ongi kõige tähtsam, kes me oleme. Koos tähelestage leidsime, et olulisem on see, missugused me oleme. Kui teeme oma tööd armastuse ja südamega, siis on see ilus töö. Ja sellest tunnevad rõõmu kõik: vanemad, kaaslased, kodumaa.

Tallinna 7. Keskkool

MARIANNE MUDA
ELJU MARDI

Need mälestused on kirja pannud Lenini noorem vend. Kui Lenin oli väike, kutsusid teda kõik Volodjaks. Temast neli aastat nooremat venda kutsuti Mitjaks. Suureks kasvanud, õppis DMITRI ULJANOV arstiks. Viimane õpin-guaasta möödus tal Tartu ülikoolis, kus ta sai ka arstidiplomi.

DMITRI ULJANOV

Indiaanlasi mängimas

Kui ma ükskord meie krundil ringi lonkisin, sattusin varjulisse metsis-tunud aianurka, kus nägin öde Oljat istumas okstest tehtud onnis. Onni põrandale oli puistatud rohtu. Onni ees oli kuhjake oksaraage, mida katsid safrani punakaskollased lehed. See pidi kujutama lõket, mille kohal mingisuguses pajas või potis keeb söök. Suur roheline takjaleht Olja pea peal tähendas indiaanlase kübarat. Volodja oli parajasti jahikäigul. Teda oodates korrastas Olja majapidamist ja tegi süüa.

Varsti ilmuski vibu ja nooltega relvastatud Volodja, tassides mingit nar-mastega kaetud juurikat, mis pidi kujutama tapetud metslooma. Volodja jutustas pikalt ja põhjalikult, kuidas too teda hammustas ja küünistas, enne kui täpne nool eluka surmas. Et me taipaksime, kui hirmus kõik oli ja mõis-taksime võidu suurust, urises ja ulgus Volodja metslooma kombel jutusta-mise juurde. Lisaks sellele saime teada, et talle tungisid veel kallale kahva-näod, kes tahtsid teda viskelinguga kinni püüda ja kas tappa või orjaks võtta, mis, muidugiteada, on surmast isegi hirmsam. Volodja kujutas pilt-likult, missugustesse hädaohtudesse ta sattus ja kuidas ta lõpuks väsis ning näljast nõrkes. Et ta jõu tagasi saaks, oli tingimata tarvis kohe muretseda soola ja leiba, ning mind saadeti kööki seda tooma, kaasas hoiatus, et ma kahvanägudele midagi ei reedaks. Mäletan missuguse salatsemisega, kui tähtsalt ma täitsin saadud ülesande ja kuidas siis, kahele leivakäärule sool peale riputatud, hiilisin oma saagiga onni juurde, ise täiesti kindel, et mind ei näe mitte keegi. Kui Volodja oli end natuke kosutanud, näitas ta meile oma uut noolt, pani selle siis vibunöörile ja laskis kõrgele õhku.

Tõin talle noole tagasi. Sellel oli must pigist otsik ja lapik saba.

Vene keelest tõlkinud JAAN RANNAP

Illustreerinud ASTA VENDER

TÄHEPÄEVIK JUTUSTAB

Avame Pärnu 9. 8-klassilise Kooli kolmanda b klassi tähepäeviku. Siit loeme:

SUUR SÕPRUSKOONDUS

«17. september. Täna toimus ühine koondus 3. keskkooli sõpradega.» Alustati Sindi teeristil lillede panekuga fašismiohvrite mälestusmärkidele. Reiu jõe ääres toimusid võistlused, mängud, viktoriin. Seejärel söödi ühiselt kalasuppi. Koonduse lõpul anti tublimatele autasud. «Tore on omada häid sõpru! Veel toredam, kui oskame nendega rääkida!» kirjutas Terje ühisest koondusest vene õppekeele kooli oktoobrilastega. Elevust lisas seegi, et kaasa löid paljud lastevanemad, kes olid abiks kokkade ja kohtunikena.

EKSKURSIOONIL

«Õlehomme läheme!»

Teade levis suust-suhu ja varsti teadsid kõik eelseisvast sündmusest. Ekskursiooni kodulinnas juhatas Risto ema, arhitekt. Huviga kuulati, milliseks kujuneb Pärnu kui kuurort- ja tööstuslinn juba lähemas tulevikus. Uudistamist oli sanatooriumi «Tervis» ja Raeküla uues ridaelamute rajoonis. Lähemalt tutvuti Pärnu linna kõige pikema, 700 meetri pikkuse maja ehitusega. Et aga kodulinnast ja ka oma vanemate tööst rohkem teada, külastasid tähelapsed vanemaid nende töökohtades. Külaskäikudel kogutu pandi ühisesse mappi, mille kaanel pealkiri «Minu vanemate töö».

Järgnevad read tähepäevikus jutustavad ekskursioonist Tallinna. Eriti huvitav oli ENSV Rahvamajanduse Saavutuste Näitusel, kus poisse köitsid põllumajandusmasinad ja kartautod, tüdrukuid raamatud, valmisriided ja muidugi vabriku «Kalev» maiustused. Uudistati veel mööbli väljapanekuid, uusehituste makette ning paljut muudki. Vaadati ka vanalinna ega unustatud loomaaiaski käia.

OODATUD KOHTUMISED

Raamatuhuvilistena oldi ammuagi tuttavad lastekirjanik Eno Raua lugudega Sipsikust, Peebust, huvilisest filmikaamerast ja lendavatest tald-

rikufest ning muidugi naksitrallidest. Ka Harri Jõgisalu «Käopoja tänu», «Suutäis soolast», «Sass ja Jass» ning «Nõiutud allikas» said veelkord läbi loetud. Kohtumiseks valmistuti õhinaga ning küsimusi varuti hulgaliselt:

«Missugune raamat kirjanikele endile kõige enam meeldib ja milline nende lastele!»

«Kuidas tekkisid naksitrallid ja mis neid ees ootab!»

«Kuidas kirjutatakse jutte loodusest ja loomadest!»

Ega kõike ühekorruga küsida jõutudki, seepärast oodatakse lastekirjanikke jälle külla.

VÕISTLUS

Selles tähes spordivõistlustest osavõtu üle kurta ei saa. Seekord aga valmistuti hoolega ülelinnaliseks oktoobrilaste teadmiste võistluseks. Küsimused meie suure kodumaa kohta polnud kergete killast. Võistkond, kuhu kuulusid Rein Jagor, Mehis Born, Kairit Kägu, Aivo Mitrofanov ja Olavi Juršenko, vastas edukalt kõigile küsimustele ja tuli kümne seast esimeseks. Mehine võit oli!

TUBLI VÄHETUS

Ees seisab erutav päev — oktoobrilastest saavad pioneerid. Just seepärast õpitakse tähejuht Terje Saagimi ning tähekesejuhtide Anu, Marge ja Inga juhtimisel varvalt pioneeritarkusi. Kohtumisel Helga Käsperiga, ühe esimese pioneeriga Pärnu linnas, kuulsid oktoobrilapsed jutustust tema pioneriaastatest ning kangelaspioneeridest Ljonja Golikovist, Valja Kotikust, Ziina Portnovast, Marat Kazeist ja Boriss Tsarikovist.

«Tubli täht! Nad on väga agarad. Tahavad palju teada, näha ja ise teha. Suureks abiliseks on nende klassijuhataja Laine Pulk,» ütleb oktoobrilaste juhtide staabiülem Inga Birk ja lisab: «Neist tähelastest saavad tublid pioneerid.»

ENE REBANE

VLADISLAV KORZETS

Lugu mehest, kes kevadet otsis

Talv oli juba pikka aega kestnud ning kõik olid sellest väsinud: linnud ja loomad ja puud. Lumigi oli väsinud — ta polnud enam säravvalge nagu talve alguses vaid tuhmhall. Inimesed ohkasid: «Oh, tuleks ometi kevad! Kuhu see kevad küll nii kauaks jääb!»

Üks mees, kes ei olnud nõnda väsinud nagu kõik teised, sest kogu talve ta üksnes söi ja magas, ütles selle peale niimoodi: «Andke mulle soojad vildid, soe sooblinahkne kasukas, oravanahkne müts, koeranahksed käpikud ja suur-suur kotitäis toidumoon — ma lähen otsin selle kevade üles.» Inimesed arutasid, et mees niikuinii ainult sööb ja magab, mingit kasu temast pole, mingi siis pea-

legi kevadet otsima. Mees tõmbas vildid jalga, kasuka selga, mütsi pähe, käpikud kätte, haaras suure toidukoti õlale ning hakkaski minema. Ta ei jõudnud aga kuigi kaugele, kui tundis, et kõht oleks nagu tühi. Tegi koti lahti, nosis üht-teist, haigutas ja heitis otse lumehange. Inimestelt saadud soojades viltides, sooblinahkses kasukas, oravanahkses mütsis ja koeranahkses käpikutes polnud üldse külm, hoopiski soe ja hubane. Nii hubane, et mees paugupealt magama jäi. Ärkas alles siis, kui kõht jälle tühjaks läks. Sõi kõhu uuesti täis ning jäi taas magama. Niimoodi veetis mees seal lumehanges terve nädala, takkaotsa

Illustreerinud ENE PIKK

teisegi. Ega ta olekski end vist püsti ajanud, kui lõpuks moonakott poleks tühjaks saanud. Nüüd hakkas mees kodukülla tagasi kõndima. Kõndides mõtles üksnes sellele, kuidas inimestele ütelda, et kevadet kusagil ei olnud. Kuid ta ei jõudnudki midagi ütelda, sest nagu inimesed teda nägid, hüüdsid nad: «Vaat kus tubli mees! Aitäh sulle, et sa kevade üles otsisid!»

Alles nüüd märkas mees, et talv oli vahepeal otsa saanud ning ümberringi ongi kevad. Tal hakkas äkki väga palav. Võib-olla sellest, et ikka veel olid tal inimestelt saadud soojad vildid jalas, sooblinahkne kasukas seljas, oravanahkne müts peas ja koeranahksed käpikud käes.

Kuidas onu Üöbik TÕUKERATTAGA SÕIDAB

Onu Üöbik armastab kõigest hingest tõukerattaga sõita. Ta ongi Üösorri tänava parim maastikusõidus.

Üösorri tänav on nimelt alatihti üles kaevatud. Kord jookseb üks must kraav tänava vasakus ääres, siis jälle teine veel mustem kraav tänava paremas ääres. Ja risti üle tänava ikka ja jälle mõni pisem pruunikas kraav, lauajupp põigiti purdeks peal.

Onu Üöbik on mitu korda oma tõukerattaga isegi kraavi kukkunud. Aga sellest pole midagi. Ta tuleb sealt alati jälle välja.

Kui onu Üöbik oma roosa tõukeratta õue toob, jooksevad kõik teised Üösorri tänava onud onu Üöbiku väravasse kokku.

«Palun, onu Üöbik! Palun, onu Üöbik!» kisavad nad läbisegi. «Me tahame ka natuke sõita! Onu Üöbik, me anname sulle iiriseid.»

«Ei!» ütleb onu Üöbik. «Enne teen ma natuke soojendussõitu.» Ja ta sõidab kaksikümmend kuus korda mööda Üösorri tänavat Vurriluu tänavani ja kaksikümmend kuus korda mööda Üösorri tänavat Päevakoera põiktänavani ning tagasi.

Kui teised onud hakkavad sellest sõitmisest juba ära tüdinema, tuleb onu Üöbik tõukeratta pealt maha ja teised onud saavad ratta enda kätte. Siis sõidavad ka nemad igaüks ikka korra Vurriluu tänavani ja korra Päevakoera tänavani. Ja niiviisi ühtesoodu edasi-tagasi kuni pime kätte jõuab.

Aga kui pime kätte jõuab, peabki ju onu Üöbik öötööle minema. Ta viib teiste onude kisa saatel oma roosa tõukeratta trepikotta. Seal see tal seisabki kuni järgmise korrani.

Kuidas onu Ööbik

VANNIS KÄIB

Onu Ööbikule meeldib väga vannis käia. Vannis on tore sinist laevukest ujutada ja seebivahust korallisaari teha. Väga mõnus on vannis ka ühte laulu laulda:

Seep, seep, seep see on,
mis ilmast-ilma
läheb silma,
muudkui silma.

Kui onu Ööbik vanni selili heidab ja küünarnukkidele toetub, siis seisab ta peaaegu et vee peal. Onu Ööbik mängib vannis sageli nfiiviisi allveelaeva. Ta põriseb ja tõuseb pinnale, põriseb jälle ja sukeldub vannipõhja. Ainult pea jääb vee peale nagu periskoop.

Vahel võtab onu Ööbik vannituppa suure musta vihmavarju kaasa, sest eriti huvitav on vihmavarjuga duši all käia. Kui nii duši all seista ja silmad kinni panna, siis võib mõelda, et on suvi ja sajab sooja vihma. Ja pärast on huvitav vannitoea põrandal toatuhvleid ujutada.

Kui onu Ööbik pead peseb, karjub ta alati igaks juhuks valjusti appi. Ta teab küll, et kedagi appi tulemas ei ole. Ta karjub appi lihtsalt sellekohasest harjumusest ja naabrite löbustamiseks.

Kui onu Ööbik lõpuks vannist välja tuleb, on ta sõrmeotsad ja varbad krobelised nagu ilma kooreta kreeka pähklid.

Illustreerinud EDGAR VALTER

KUI MULOLEKS KUU

Jüril jürikuu,
jaanikuu sai Jaan.
Millal mina kuu
endale kord saan?

Kui mul oleks Kuu
kollane ja suur,
siis mul oleks ju
oma sõidutuur.

Oma Kuuga ma
tiirleks ümber Maa.
Mind vaid näha saaks
teleskoobiga.

Illustreerinud ANNE AARE

MIDA PUUDEL SÖÖB

Puudel vorstijuppi sööb,
puudel meil ka suppi sööb.
Aga sellest tal veel vähe -
ta veel maiustama läheb.

Jaauaris puudel näris,
minu vildi puruks päris.
Veebruaris, vastlapäevaks,
olid loetud pastla päevad.

Märtsis kummisääriku,
pani nahka, vääritu.
Siis aprillinalja tegi -
kingadest mind paljaks tegi.

Mais mu armas puudlike,
rebis sussid nuudliteks.
Kuresaabastes nüüd käin,
sest ma paljajalu jäin.

Ei tea, mida sööb mu puudel
aasta ülejäänud kuudel?

SOKID

Total oli mitu paari sokke. Kõige ilusamad olid punased sokid. Punasemat punast polnud Tota näinudki kui vanaema kootud sokkidel. Vahel võttis Tota sokid kapist välja, pani tooli peale ja vaatas hulk aega.

Triibulised sokid olid samuti ilusad. Kollase triibu järel tuli valge triip, valge triibu järel roheline triip, roheline triibu järel jälle kollane triip. Triibulisi sokke võttis Tota harvem kapist välja ja väga kaua ei vaadanud. Sinised sokid läksid lupsti jalga, aga ilusad nad ei olnud. Siniseid sokke ei pannud Tota vaatamiseks tooli peale, pani ainult jalga.

Tota vaatas parajasti triibulisi sokke, kui ema küsis: "Tota, kuhu sa ühe punase ja ühe sinise soki oled kaotanud? Kapis on mõlemast paarist ainult üks sokk."

"Ma ei ole kaotanud," vastas Tota, "need sokid on mul jalas."

"Punane ja sinine?" imestas ema.

"Punane ja sinine," noogutas Tota ja vedas püksisääred üles. Tota ühes jalas oli punane sokk, teises sinine sokk.

"Miks sa erinevaid sokke kannad?" uuris ema.

"Ma ei saanud sellele jalale ilusat punast sokki anda," seletas Tota. "See jalg lõi mu varbaküüne hirmus valusaks"

TŠEHHI KIRJANIK
JOSEF ČAPEK

Kiunuja tüdruk

Nii ta on. Lapsed peavad elavad ja lõbusad olema. Kord elas aga üks tüdruk, kes oli aina mossis ja tusane, virisk ja nutuline, kohe kuidagi ei osanud ta mõistliku lapse moodi olla. Ei olnud ta mitte üks raas lõbus ega ialgi heas tujus. Kui temaga midagi kõige vähematki juhtus, kui talle kõige tühisemgi asi polnud meeltnööda, pistis ta kohe koledasti tönnuma. Muudkui tönnis ja tõinas ja vingus ja kiunus, nii et kõigil inimestel löid kõrvad pilli. Säärane virisev ja vinguv laps on maailmas üks väga vastik laps.

Seal lähedal elas üks isand, ja tüdruk muudkui pirises ja virises ja häiris väga seda isandat — too ei saanud rahulikult oma nõiaaraamatuid lugeda. Ja ta ei suutnud enam seda lakkamatut vingumist ja kräunumist taluda, ta sai väga vihaseks ning muutis tüdruku — mis te arvate, milleks! Heldeke, seda polegi ju nii raske ära arvata: ta muutis tüdruku kiunuvaks vankrirattaks! Niisuguseks rattaks, mis kääksub ja kääksub, kriuksub ja kräuksub. Vankri all võib ta kiunuda ja vinguda kuipalju tahes. Aga kui ratas hakkab juba liiga kõvasti kiunuma ja kriiksuma, siis määratakse seda vankrimäärdega, mis on must ja haiseb. Kuidas see määre tüdrukule maitseb, seda mina ei tea. Nii et kui te juhtute kuulma mõnda ratast vastikult krigisemas ja kriiksumas, siis on see üks äranõiutud, mossis, tusane, virisk ja nutuline tüdruk.

APRILL, APRILL

Klaabu istus tahvli äärel, silmad suured ja krimblid krussis. Ta ei saanud millestki aru. «Miks sa Enele ütlesid, et näe, põsk mullane!» nõudis ta Einolt. «Miks sa Eljut petsid, et tal on kõrv tindine! Ja miks te muudkui kisendate: «Aprill, aprill!» Mis mäng see niisugune on!»

Eino lagistas naerda. Elju lagistas naerda. Kõik lapsed, kes seal olid, naersid nagu pöörased.

«See on esimese aprilli mäng,» naeris Eino.

«See on naljategemise mäng,» lõkerdas Elju.

«See on maailma kõige lõbusam mäng,» turtus Ene ning jäi äkki kokkunut vaatama: «Klaabu! Mis sinu suuga lahti on! Kas see on suurest naerust lõhki rebenenud!»

«Mina ei ole täna üldse naernud,» porises Klaabu, kuid libistas silski käega üle suu.

«Aprill! Aprill! Aprill!» pahvatasid Elju ja Ene ja Eino — ja kes nad seal kõik olid — nagu kahu-rist. «Klaabul ka aprill!»

Klaabu nägu läks veel rohkem mossi.

«Nii ei ole üldse lõbus, kui teie ainult mind aprillitate. Mina tahan ka aprilli teha.»

«Tead, Klaabu, sina tee õpetajale,» ütlesid Ene ja Elju nagu ühest suust. «Kui õpetajale aprilli teha, siis vast alles saab naerda.»

Niisugust juttu kuuldes muutus Klaabu kohe rõõmsamaks. «Mina teen, jah, õpetajale aprilli,» hakkas ta hüplema ja käsi plaksutama. «Kohe mõtlen välja, kuidas ma teen.»

«Sa võiksid öelda: oi, õpetaja, teil on kleit kärisenud,» soovitas Eino.

«Sa võiksid imestada: oi, õpetaja, teil on nina tahmane,» arvas Ene.

«Sa võiksid karjatada: õpetaja, õpetaja, teil on ämblik juustes!» pakkus Lembit.

Aga Anne kihistas: «Mina hüüaksin hoopis nii: vaadake, vaadake, kes teil selja taga seisab!» Samas kostsidki tuttavad sammud. Uks avanes.

«Õpetaja, õpetaja!» kiljatas Klaabu. «Oi, oi, oi! Teil on kleit kärisenud, ämblik juustes, nina tahmane! Ja kes teil veel selja taga seisab!»

Oofusärevalt hinge tõmmanud, heitis Klaabu laste poole võiduka pilgu.

Mida see siis tähendas! Elju ja Ene ja Lembit — ja kes nad seal kõik olid — vahtisid teda pikkade peffunud nägudega.

*

Lapsed, kes arvab ära, miks Klaabul ei õnnestunud õpetajale aprilli teha!

Õigesti arvanute vahel loosib Klaabu preemiaks olümpiarõngastega spordikoti.

Olen nüüd pioneer

See oli kõige ärevam päev minu elus. Ootas seda päeva juba ammu. Siis ta saabuski. Koolisaal oli pidulik, lausa pühade nägu. Peagi marssisid saali kõik pioneerirühmad. Kogu malev oli pidulikult koonduseks üles rivistatud. Sellel koondusel räägiti Leninist, Suurest Oktoobrist, pioneeridest ja oktoobrilastest. Pioneerijuhi julgustav pilk pöördus meie poole. Olin väga erutatud, kui alustasime pioneeri pühaliku töötuse lugemist. Mu hääl päris väris. Rahunesin siis, kui öde Varje tuli ja sidus mulle punase kaelaräti kaela. Klassikaaslased õnnitlesid meid lillede ja kaardiga. Küll oli uhke tunne seista punase kaelarätiga teiste pioneeridega ühes rivis!
Kodus ootas mind kingitus.
Küll see oli tore päev!

KAIT VÜRST,
Kau 8-kl. Kooli III klassi õpilane

Aprill

Karu koolis

KARU TEEB MÖMM, MÖMM, MÖMM.
TA ON LÖBUS JÖMM.
VÖIMLEB, PESEB, METT TA LAKUB,
ISE END TA SÖBRACKS PAKUB.
PINGISAHTLIS SAHISTAB,
JUTTU AJAB, KAHISTAB.
ÜTLE, VÄIKE KALTSUKERA,
MILLAL MIND SA EI SEGA ENAM.

LILIAN SÖRO,
Tallinna 3. Keskkooli
Ib klassi õpilane

PÄIKE PAISTAB, ROHI TÄRKAB,
METSASERYAL ÜKSIK LILL,
TIIGIS KALAKENE MÄRKAB —
SAABUND KEVAD JA APRILL.

VEEL ON KÜLMA ÖÖDE PÖUES,
HÄRMA-HALLA KOIDIKUL,
MIS SEST, ET PÄIKE PÄEVAL ÖUES
SÄRAB JUSTKUI JUUNIKUUL.

EVA MINNIK,
Keila 1. Keskkooli
IVb klassi õpilane

«Ujufame laevu» — joonistanud 8-aastane
NATAŠA MARKOVETS Valgevenest.

ARVA! ARVA! ARVA! ARVA!

5 8 6 9 3 6 4 7

LEIA VASTANDSÕNADI

	1		2				
	3		4				
	5		6				
7			8				

1. Jah
2. Päev
3. Vana
4. Halb
5. Soe
6. Suhkur
7. Suur
8. Must

Opetaja tõi klassi värvilised nummerdatud pallid. Ta palus lastel panna pallid kahekaupa ritta, nii et iga kahe palli arvude summa oleks 12.

= 12
 = 12
 = 12
 = 12

Paiseleht

Tiina jooksis tuppa ja teatas emale: «Tead ema, paiseleht õitseb!»

«Kus?» küsis ema.

«Seal kraavi ääres!»

«Ah seal, lähme vaatama,» ütles ema.

Nad läksidki kraavi äärde esimest paiselehte vaatama. Ja seal ta oligi!

«Ema, miks tal nii kollane õis on?» küsis Tiina.

«Sellepärast, et talle meeldib kollane värv, see on ju päikese värv.»

«Aga miks ta nii vara kevadel õitseb?» küsis Tiina uuesti. «Talle meeldib kevad, talle meeldib vaadata lindude tulekut ja veel meeldib talle kevadpäike.»

Tiina kummardus lille kohale ja ütles: «Tead, paiseleht, mulle ka meeldib kevad. Mulle meeldid sina ka.» Ja juba jookskiski Tiina mängima.

PAAP PIIBE,

J. Liivi nimelise Alatskivi Keskkooli

III klassi õpilane

Kevad-veed

EI OLE VANNITUBA SEE,
EI OLE MERI, KUS SULISTADA VÖID.
NEED, NEED
ON HOOPIS KEVADVEED.

SAALE VOORMANSIK,

6-aastane

KEVADEL kutsuti kolmanda klassi lapsed appi kolhoosi puuvilja-aeda rohima. Kui nad koolimajja tagasi jõudsid, oli neil teiste laste jaoks kaasas mõistatus. Aias kasvab 68 õunapuud. Pirnipuid on 15 tükki rohkem kui õunapuid, ploompuid aga 20 tükki vähem kui õunapuid. Kirsipuid kasvab aias päris vähe, 63 tükki vähem kui pirnipuid. Mifu puud kasvab aias!

4	9	2
3	?	7
8	1	6

MISSUGUNE ARV PUUDUB!

SEDA KOLLAST JOONT MÕÖDA LÕIKA VÄLJA KÕRVALOLEV KÄSITÖÖLEHT

PILDILOTO

Sellel lõikelehel on kaks pilti. Üks ühel ja teine teisel pool. Kuid selleks, et teada saada, mis nendel piltidel kujutatud, tuleb hästi sirgelt musti jooni mööda kolmnurgad välja lõi-

gata. Seejärel pane väljalõigatud kolmnurgad õigesti pildiks kokku. Võib-olla oled sa juba varem neid plite näinud. Arva ära, kus!

KOSMO- SESSE

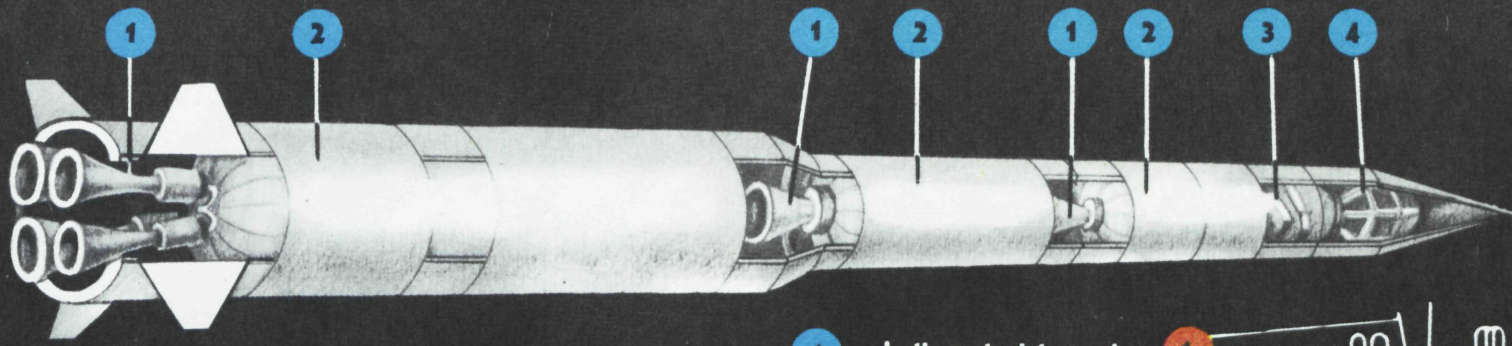
Miks lennukil on tiivad, kosmoseraketil aga pole tiibu!

Lennuk vajab lendamiseks õhku. Tiivad hoiavadki lennukit õhus. Kosmoses aga pole õhku. Sellepärast kosmoserakett ongi tiibadeta ning peab õhku tõusma püstloodis, nina ülespoole. Et kosmonaudid jõuaksid kosmosesse, peab raketi kiirus olema väga suur, ligi kaheksa kilomeetrit sekundis. Raketile annavad suure kiiruse tema võimsad mootorid. On rakette, mille mootorite koguvõimsus on umbes sama suur kui miljonil sõiduautol. Seda on raske isegi ette kujutada.

Kui rakett stardib, paiskub tulekeel tema sabast rohkem kui kolmesaja meetri kaugusele.

Pildil kujutatud kosmoseraketil on kolm astet. Iga aste koosneb mootorist ja kütusepaakidest. Kosmoselaeva «Sojuz» kanderaketi esimene aste on üheksateistkümne meetri pikkune ning koosneb neljast kolme meetrise läbimõõduga torukujulisest paagist. Kui kütus on paakidest ära põlenud, tulevad need koos mootoritega raketi küljest lahti ja kukuvad alla. Nüüd hakkab tööle teise astme mootor. Kütus otsas, kukub seegi kahekümne kaheksa meetri pikkune paak koos mootoriga alla, maale. Seejärel hakkab kosmoselaeva tagant tõukama raketi kolmanda astme mootor. See on kaheksa meetri pikkune ja vähem kui kolme meetrise läbimõõduga, ja lõpuks samuti eraldub kosmoselaevast.

Nagu tähele panid, jõuab rohkem kui viiekümne meetri pikkusest raketist kosmosesse vaid väike esiosa. See ongi kosmoselaev. Selles asuvad kosmo-

naudid, samuti mitmesugused aparaadid ja seadmed.

Kosmoserakett kaalub enne starti sama palju kui viis täislastis raudteevagunit. Umbes kaheksa kilomeetri kõrgusele jõudnud kosmoselaeva «Sojuz» kaal aga on võrdne vaid viie sõiduauto «Moskvitš» kaaluga. Kui suured paagid ja mootorid alla kukuvad, miks siis keegi meist neid leidnud pole? Lihtsalt see pärast, et kosmoseraketid pillavad nad niisugusesse paikadesse meie suurel kodumaal, kus inimesi ei ela.

Meie kosmoselaev juba tiirleb ümber Maa. Tead, et kosmoses pole õhku. Tead ehk sedagi, et kosmoses kõik asjad on imekerged nagu õhupallid. Kummulikeeratud klaasist ei voola vesi välja, vaid hakkab kabiinis hõljuma nagu viinamarjakobar. Pillab kosmonaut klaasi käest, jääb ka see rippuma. Ja kui kosmonaut ennast pisutki istmelt tõukab, on ta lupsti lae all, kas pea ees või jalad ees — nii kuidas juhtub.

Lõpetanud töö, valmistuvad kosmonaudid tagasi-pöördumiseks Maale. Kosmoselaeva üht osa nimetatakse laskumisaparaadiks. Selles on ka langevarjud, mis päris maa lähedal avanevad, et kosmonaudid maandumisel viga ei saaks.

Teisel ja kolmandal pildil näedki maailma esimest kosmoselaeva «Vostok» ja laskumisaparaati. «Vostok» startis 12. aprillil 1961. aastal ja viis kosmosesse esimese inimese — Juri Gagarini.

JOHANNES PIRITA

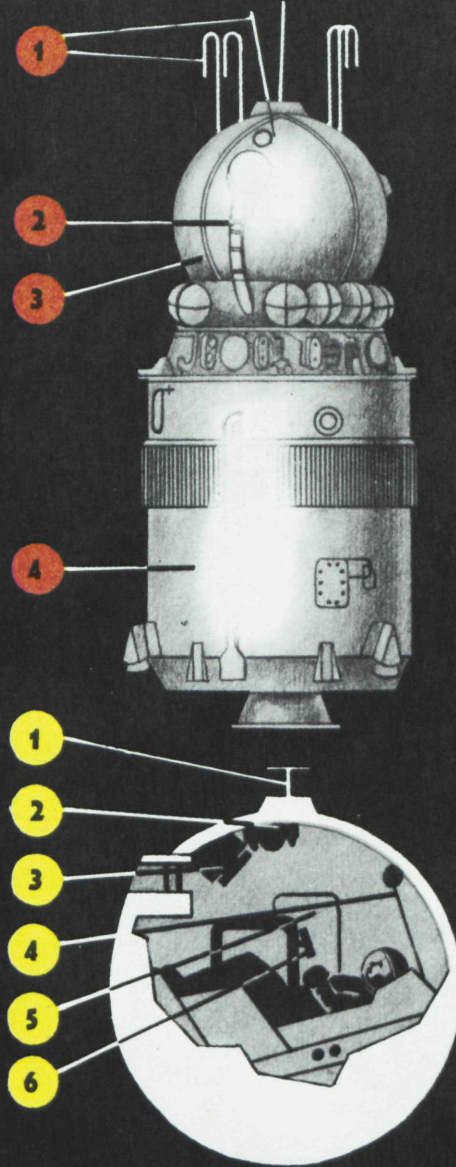
- 1 raketimootorist gaasi väljapaiskumise ava
- 2 kütusepaak
- 3 raketi juhtimisseadmed
- 4 kosmoselaev

KOSMOSELAEV

- 1 antennid
- 2 kaabel
- 3 laskumisaparaat
- 4 viimase astme mootor

LASKUMISAPARAAT

- 1 antenn
- 2 aparaadid ja gloobus
- 3 telekaamera
- 4 luuk
- 5 toiduained
- 6 juhtimisseade

Esikaanel EDGAR VALTERI
joonistus «Kevad Tõru fänavaal».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пioneрской организации Эстонской ССР «Тяжеке» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии. Таллин, 200090, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЭССР, Таллин, 200 101, Пярну маantee, 67-а. Цена 15 коп. Объем 2 печ. листа. Заказ № 816. Тираж 71 000.

ELKNO Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsioon Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 4 — 1978. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a. Toimetuse käskkirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kotkas, E. Mardi (peatoimetaja), H. Mänd, A. Piirma, H. Ratfiste. Vastutav sekretär J. Pirita, kunstiline toimetaja E. Pikk, korrektor A. Jürgens. Telefonid: vastutav sekretär 681-319; kunstiline toimetaja 681-321; koolilelu, teadus, tehnika 681-315; kirjandus, kirjad 681-317; üldtelefon 681-318.

Laduda antud 2. III 1978. Trükkida antud 20. III 1978. Trükiarv 71 000. Ofsetpaber nr. 1. 60x90/B. Trükipoognaid 2. Arvestusploognaid 2,65. MB-01498. Tellimise nr. 816. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkikoda. Taitinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Arsti

hoold

Aurelie käib Tallinna 129. Lastepäevakodus. Selle pildi peal on ta hästi tõsine. Sellepärast, et ta kutsuti arsti juurde. Ega Aurelie arsti karda aga natuke kõhe tunne on küll. Kunagi ei tea ju, mida tehakse. Kas ainult mõõdetakse, vaadatakse kurku ja kuulatakse südant või tehakse süsti ka.

Kui Aurelie oli noorem ja väiksem, käis ta tihti lastepäevakodu arsti juures. Kaks valges kitlis tädi — arst ja õde — muudkui askeldasid tema ümber. Kõige huvitavam oli see, kui arstitädi pani peenikesed kõverad torud kõrva ja ühe jämedamaga hakkas Aurelie mootorit kuulama. Nii ta ütleski: kuulame, kuidas mootor töötab. Aurelie tahtis teada, kus see mootor on ja mismoodi ta töötab. Siis arstitädi rääkis, et mootor on igal inimesel ja see on süda. Nüüd on Aurelie juba kolme ja poole aastane. Arsti juures käib ainult kaks korda aastas. Aga seda ta vist küll ei tea, et arstitädi iga päev tema tervise eest hoolt kannab: aitab kokal maitsvaid ning tervisele kasulikke toite nuputada, nõuab majas puhtust ja korda, õhtuti aga räägib emadele, kuidas lapsed terved ja tugevad kasvaksid.

AGNES JÜRGENS

